

Nokian Harjuniityn kaava-alueen kasvilajisto ja luontotyypit v. 2024

Lasse Kosonen

Tmi Luonto-Lasse

2.9.2024

1. Johdanto

Sain Nokian kaupungin kaavaosastolta (Jorma Hakola) tehtäväkseni Harjuniityn kaava-alueen kasvistoselvityksen ja luontotyyppiselvityksen. Tämä tehtiin kesä-elokuussa 2024. Alueelle on tekeillä kaava, joka hahmottaa alueen maankäyttöä, mm. asutukselle.

Kuva 1. *Nokian Harjuniityn luontoa.*

2. Alue ja menetelmät

Nokian Harjuniityn kaava-alue on Nokian keskustasta n. 4 kilometriä länteen, Siuroon päin (selvitysalueen sijainti, ks. kartta 1.). Kaava-alue sijoittuu Siuron valtatie varteen. Selvitysalueen kokonaispinta-ala on 14,3 hehtaaria. Selvitysalue jaettiin kuuteen osa-alueeseen A, B, C ja D, E ja F (kuva 2.), joiden kasvilajistoa selvitettiin (kartta 2.). Kultakin lohkolta käytiin läpi kasvilajisto yksityiskohtaisesti ja tulokset taulukoitiin. Maastossa kuljettiin ristiin rastiin tutustuen mahdollisimman paljon eri biotooppeihin ja niiden kasvistoon. Kävelyreitti tallennettiin Garmin Montana 750i navigaattorilla kartalle. Valokuvia otettiin runsaasti sekä maastosta että kasveista.

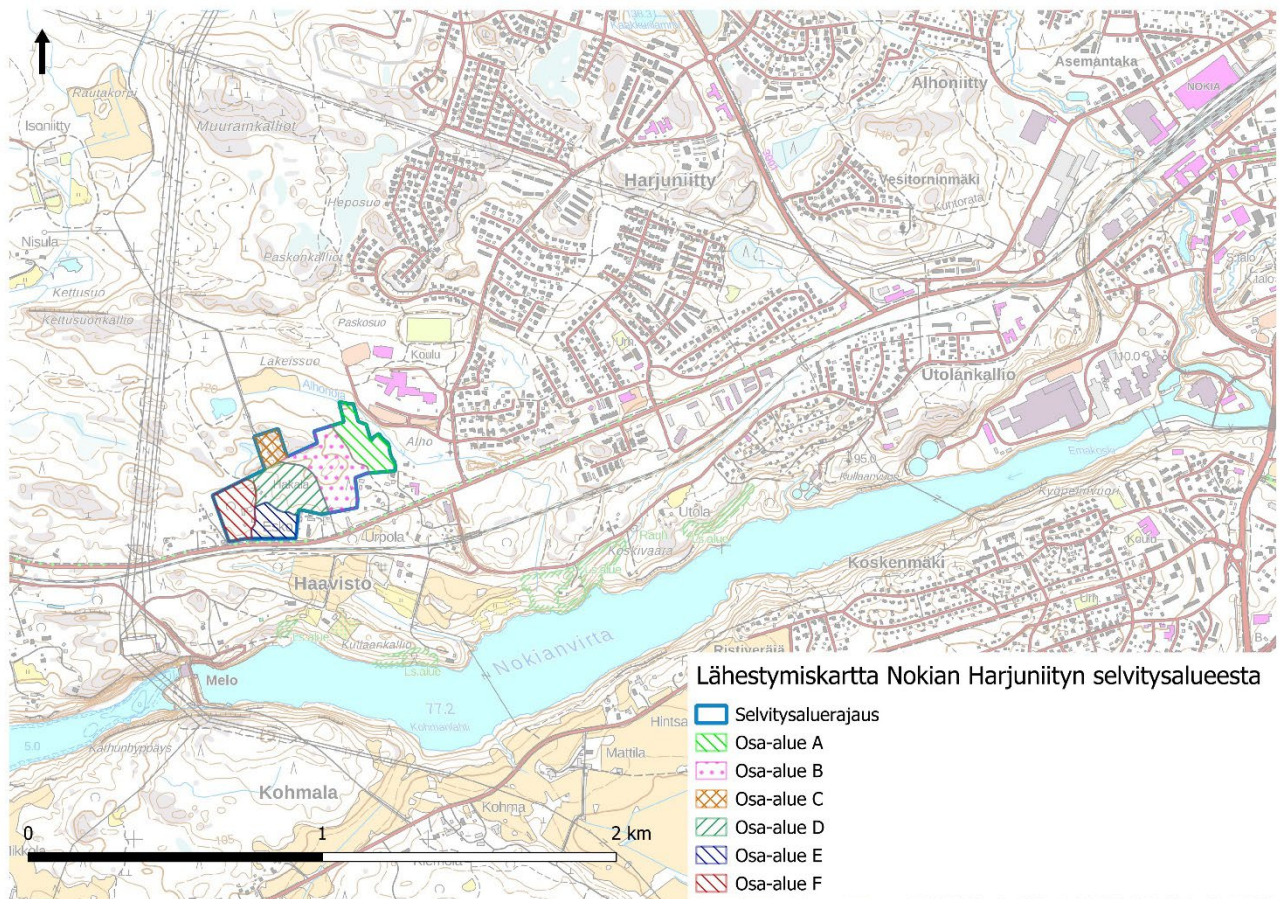
Selvitysalueen kasvilajisto tutkittiin osa-alueittain seuraavasti

<i>A</i>	<i>14.6.2024 ja 27.7.2024</i>
<i>B</i>	<i>16.6.2024 ja 27.7.2024</i>
<i>C</i>	<i>19.6.2024</i>
<i>D</i>	<i>20.6.2024 ja 3.8.2024</i>
<i>E</i>	<i>21.6.2024 ja 27.7.2024</i>
<i>F</i>	<i>21.6.2024, 29.7.2024 ja 2.8.2024</i>

Lisäkäyntejä mm. valokuvien ottamiseksi ja luontotyyppien kartoittamiseksi tehtiin 6.8., 17.8. ja 27.8.2024

Kasvilajien tieteellisissä nimissä on käytetty mahdollisimman uutta nimitystä. Myös suomenkielisissä nimissä on tapahtunut muutoksia ja mahdollisimman uutta nimitystä on käytetty.

Saamastani teknisestä avusta ja luonnontarkkailukumppanuudesta kiitän luonto- ja lintuharrastaja Joni Raiviota.

Kartta 1. Selvitysalueen lähestymiskartta suhteessa Nokian kaupunkiin.

3. Selvitysalueen osa-alueet, luontotyypit ja niiden kasvisto

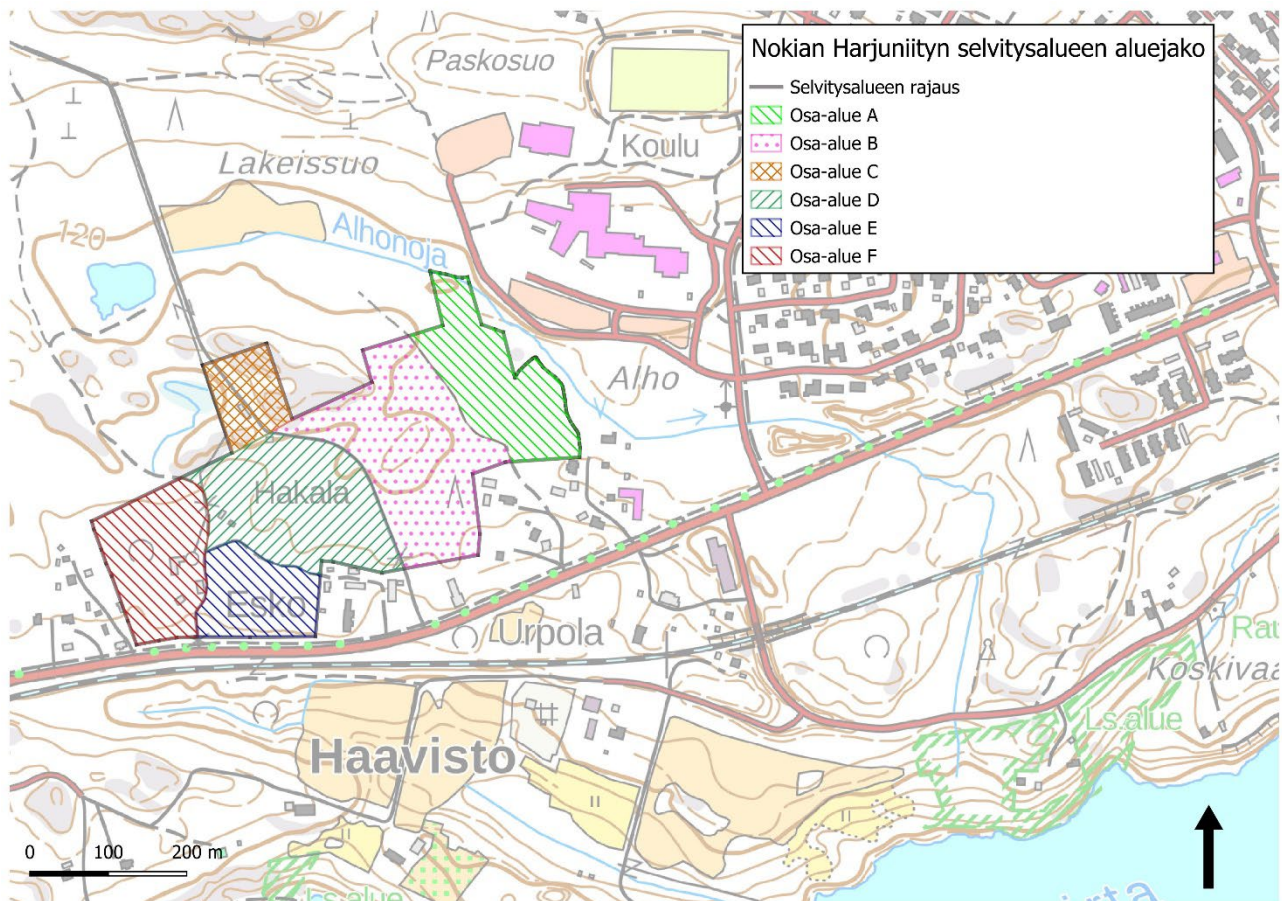
Osa-alueet ja niillä olevat luontotyypit on esitetty kartassa 3. Osa-alueiden kasvilajiluettelot ovat taulukossa 1. Koko selvitysalueen kasvilajimäärä oli 203 lajia. Lajilukumäärät osa-alueittain on esitelty kunkin osa-alueen kohdalla.

Lajistossa ei ollut lainkaan uhanalaisluokkiin kuuluvia kasveja johtuen suurelta osin biotooppien tavanomaisuudesta. Kartoissa 4–6 on esitelty muutamien merkittävien lajien esiintyminen selvitysalueella.

Pähkinäpensas (*Corylus avellana*) on alueella pohjoisrajoillaan ainakin, jos puhutaan yhteisistä kasvustoista. Yksittäisiä taimi- ja pensaslöytöjä ja istutuskarkulaisia on toki löydetty paljon pohjoisempaakin. Luonnonsuojelulain 64 pykälän 6 momentin mukaan pähkinäpensaikolla tarkoitetaan aluetta, joka on luontaisesti syntynyt ja jossa kasvaa vähintään kaksi metriä korkeita ja leveitä pähkinäpensaita yhtenä tai useana lähekkäin kasvavana lähekkäin sijaitsevana ryhmänä vähintään 20 kappaletta hehtaarilla. Osa-alueella E pähkinäpensas oli selvästi runsain (ks. kartta 4 ja s. 20).

Pähkinäpensaaseen esiintyminen on esitetty kartalla 4.

Isot haavat (läpimitta yli 10 cm) kartoitettiin selvitysalueelta. Ne on esitetty kartassa 00. Haavoissa ei havaittu koloja, mutta osa haavoista oli suurikokoisia ja elinvoimaisia. Liito-oravan kannalta isojen haapojen säilyttäminen on tärkeää. Tosin mitään merkkejä liito-oravasta ja sen esiintymisestä ei havaittu. Tosin ajankohta ei ollut sen havaitsemiseen erityisen suotuista.

Kartta 2. Nokian Harjuniityn selvitysalue ja sen osa-alueet.

Muutamia merkittävimpiä lajeja on merkitty karttaan 6. Kellotalvikki on aikaisemmin ollut uhanalaisluokassa NT (silmiällä pidettävä).

Kulttuuri- ja koristekasvien vaikutus oli muutamilla osa-alueilla (A, D, E ja F) silmiinpistävä, vaikka esim. valtoimenaan luontoon levinneitä vieraskasviesiintymiä ei ollutkaan. Komea-lupiini, karhunköynnös, ruotsinraunioyrtti ja suomenröyhytatar olivat näistä kenties näkyvimmmät.

3.1. Osa-alue A

Osa-alue A oli selvitysalueen itäisimmässä osassa, alueen halki kulkevan polun itäpuolella. Se pinta-ala oli 2,4 hehtaaria. Alueen eteläosa oli tuoretta kangasmetsää, kuusikkoa, jossa oli sekapuustona rauduskoivuja ja mäntyjä. Kenttäkerroksen hallitseva elementti oli mustikka, vähemmistönä puolukkaa. Monin paikoin oli pieniä tammen taimia. Jänönsalaattia oli harvakseltaan kaikkialla eteläosassa. Runsaimmillaan sitä oli alueen pohjoisosassa, jossa se oli kenttäkerroksen valtalaji. Alueen itäosassa lähellä alueen ulkopuolelle jäävää ojaa maasto muuttui rehevämmäksi. Peruslajin mustikan sijaan alueella kasvoi myös saniaisista ja heinäkasvillisuutta. Kuusimaapuuta oli kohtalaisesti. Paikoin oli rahkasammalen täyttymiä kuoppia.

Osa-alueella A havaittu kasvilajimäärä oli 109. Ojan lähellä hieman alueen ulkopuolella alue oli lehtipuuvallista, melko nuorta koivikkoviitaa, jonka seassa oli jonkin verran harmaaleppää. Pohjakasvillisuus koostui mustikan lisäksi saniaisista (metsänalvejuuri, metsäimmarre), lillukkaa, ahomansikkaa ym. Aivan itärajalla oli kosteapohjaista niittymäistä aluetta, jossa kasvoi koivuja, pajukkoa (ainakin kiiltolehtipaju ja raita), mesiangervoa, korpi-kaislaa, karhunputkea, vuohenputkea, metsäkurjenpolvea ja aivan niukasti vieraslajina jättipalsamia. Toisena vieraslajina kasvoi kohtalainen komealupiinikasvusto. Muuta lajistoa olivat kielo, ojakärsämö ja sananjalka. Ojan luona kasvoi pieni kasvusto kotkansiipeä, josta osa oli ojan ulkopuolella. Paikalla kasvoi myös yksi 30-senttinen näsiä. (kartta 2.).

Selvitysalueen pohjoisosassa oli pienehkö voimakkaasti ruohottunut avoin alue, joka kaikesta päättäen oli entinen talon pohja. Rakennuksia ei enää ollut, mutta koristekasveina kasvoi runsaasti tarha-alpia, suikeroalpia ja mätäs viiruhelpeä. Myös purtojuurta kasvoi jonkin verran tällä paikalla. Muita lajeja olivat melko harvoin nähty metsätähtimö ja kyläkarhiainen.

Alueen pohjoisosan pohjoiseen suuntautuvassa ”lisäkkeessä” oli tiheää, ränsistynyttä kuusikkoa kasvava alue, jossa kenttäkerroksen lähes ainoa kasvi oli runsaana rehottanut jänönsalaatti. Jänönsalaatin yleisyys oli muutenkin silmiinpistävä. Tämän pohjoispuolella oli kuusen ja koivun sekainen metsä (harvakseltaan mäntyjä), jossa oli lehtomaista kasvustoainesta, kuten mustakannonmarjaa ja näsiä. Alueelta oli nostettu joskus ruoppaa paljaista kasvukohdista päätellen ja näissä kohdissa kasvoikin tällaisten paikkojen tyyppisientä rutarouskua (*Lactarius lacunarum*) isoina, röykkiömäisinä ryhminä. Vähäinen mäntyvaltainen kumpu kasvoi kielloa, koiranheittä, ketunleipää, lillukkaa, jänönsalaattia ja vaahteran

taimia. Maapuuna oli sekä koivua että kuusta. Lähistön kosteassa notkossa kasvoi jopa ojaleinikkiä.

Muut alueet olivat pääasiassa tuoretta kuusivaltaista mustikkatyypin kangasta.

3.2. Osa-alue B

Osa-alue B on osa-alueiden A ja D välinen metsäalue. Sen laajuus on 3,9 hehtaaria. Sen erottaa osa-alue A:sta paljon kuljettu metsäpolku (katkoviivalla kartassa 1.). Eteläosa on tuoretta kangasta, kuusi-mustikkametsää, seassa oli kohtalaisesti sanajalkaa ja käenkaalia. Muu kasvillisuus oli vähäistä ja koostui yksittäisistä kasviesiintymistä, mutta lehtomaisuuteen viittasivat mm. valkovuokko, tesma ja taikinamarja sekä hieman harvinaisempaan koiranvehniö. Tammia kasvoi pikku taimina siellä täällä, suurin jopa kolmimetrinen. Täältä löytyi myös jänönsalaattia, mutta vain muutamana versona. Pienen soistuneen vesikuopan (mahdollisesti kaivettu joskus ruoppaa) rahkasammalikossa kasvoi niukasti kurjenjalkaa, jouhivihvilää, rantamataraa ja runsaasti suo-orvokkia. Metsäpolkuun rajoittuva kapea kaista oli myös tuoretta mustikkametsää.

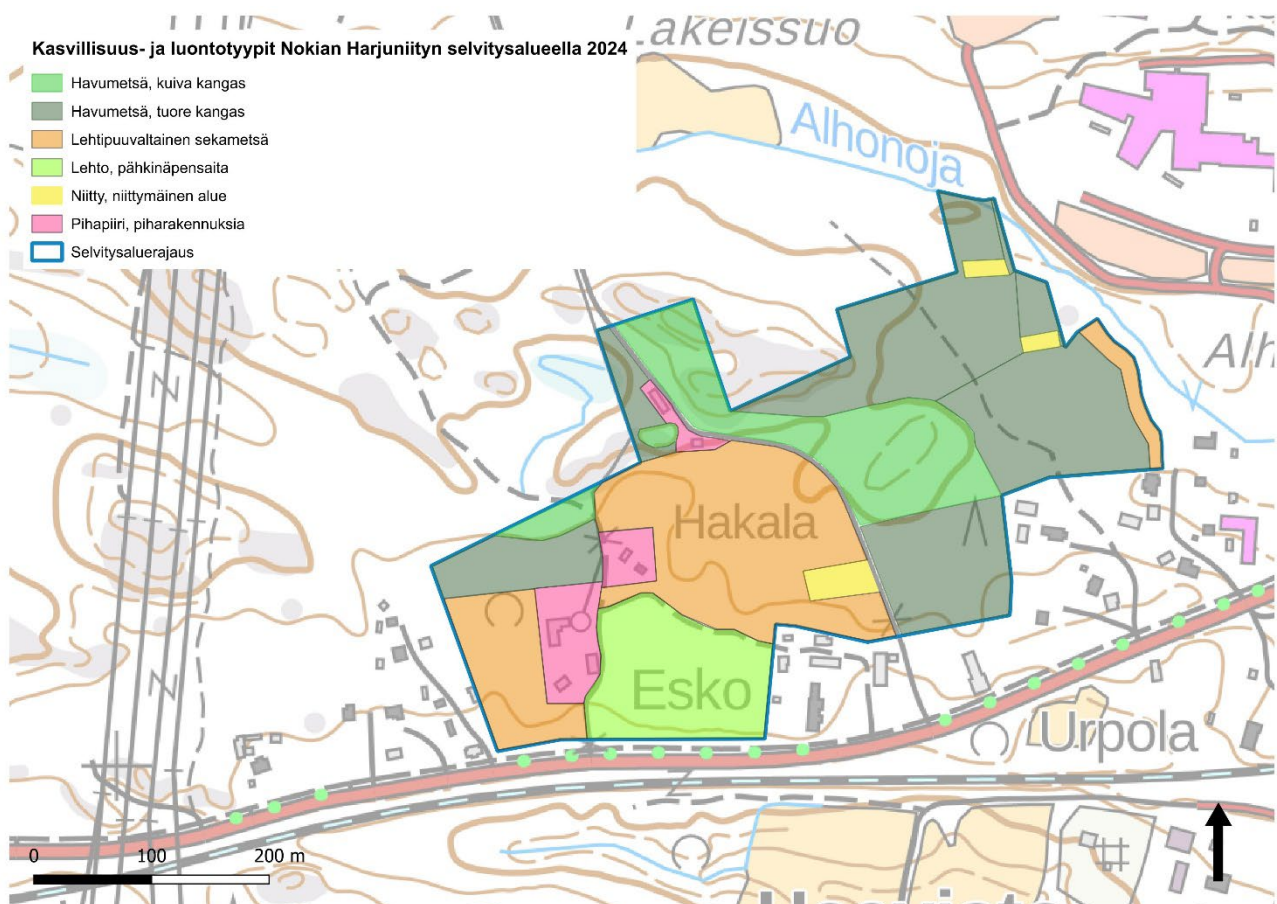

Kuva 2. Kallioisten ja kivikkoisten alueiden yleisehkö saniainen on kallioimarre, kansan suussa "kivenimeläksi" kutsuttu. Nimi johtuu sen makean makuisista maavarsista, joita on käytetty "köyhän lapsen makeisina".

Selvitysalueella muistiin merkitty lajimäärä oli koko selvitysalueen pienin, vain 95 lajia. Länsiosassa oli kuivaa kallioista, mäntyvaltaista kangasta (ks. kansikuva), jossa kenttäkerros oli hyvin vähälajista, puolukka-mustikka-kanerva.

Lounaisosassa maasto muuttui lehtipuuvaltaiseksi sekametsäksi. Hallitsevina olivat hieskoivu ja raita, vähemmistönä kotipihlajaa. Kuusta oli vain sekapuuna. Lahopuuta oli kohtalaisesti, pääasiassa kuusta. Alueella oli myös koiranheisiä lukuisina taimina ja korpipaatsamaa. Terttuseljaa oli pikku pensaina niukasti.

Alueen puolivälissä maasto nousee kumpuilevaksi, mutta on edelleen kuusivaltaista mustikkakangasta. Mäntyä kasvoi vain vähäisenä sekapuustona. Joillakin kivillä kasvoi kalliomarteen tuppaita.

Kartta 3. Selvitysalueen luontotyypit

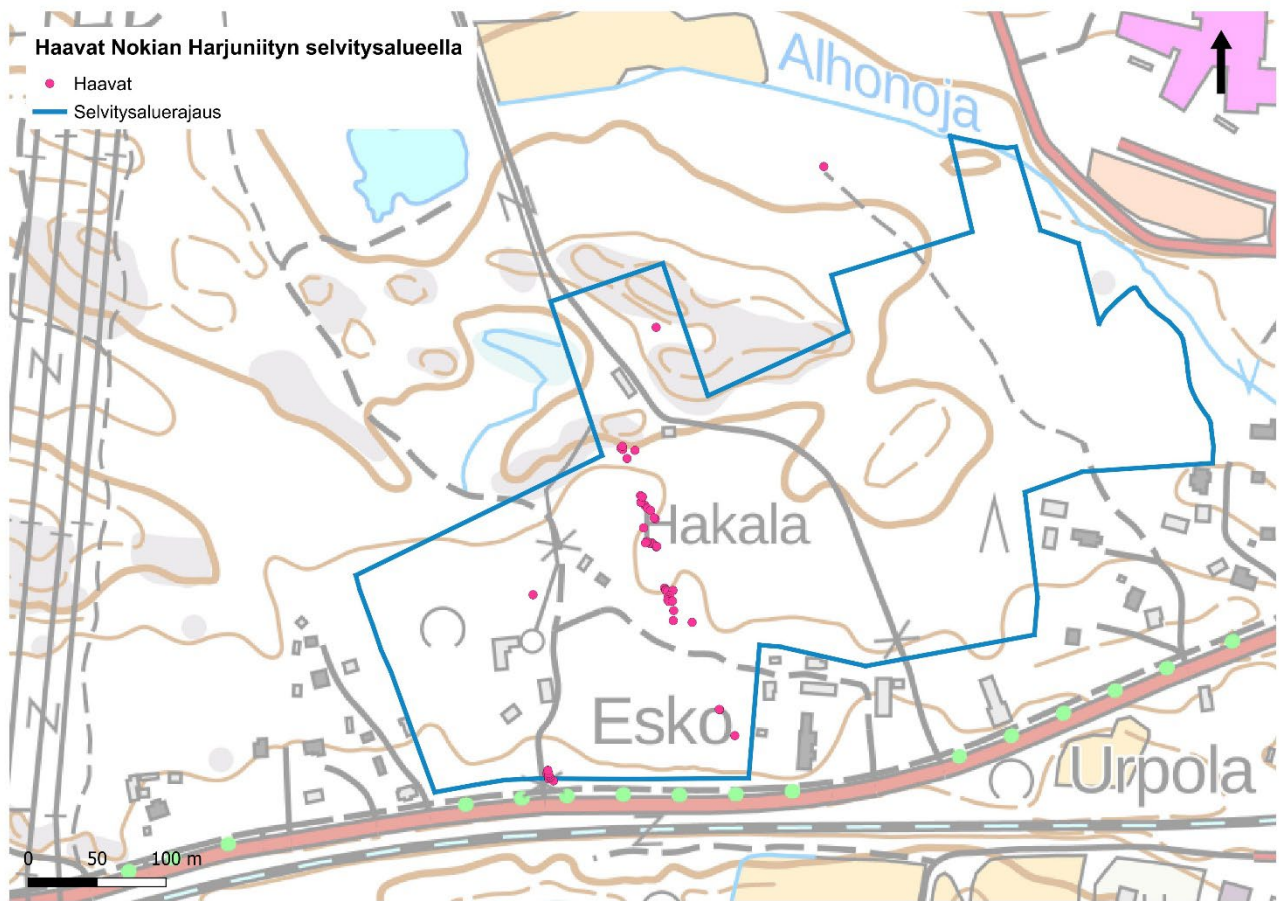

Kuva 3. Paikoin alueella kulttuurivaikutteisia paikkoja, unohtuneita ränsistyneitä taloja, joilta löytyi koristekasvijäännöksiä, kuten osa-alueella D. Kuvassa karhunköynnöstä, jotain ruusulajiketta (kurturuusu?) ja palavaarakkautta (kirkkaanpunainen kukinto).

3.3. Osa-alue C

Osa-alue C on pohjoiseen ulottuvat suorakaiteen muotoinen alue, jonka pinta-ala on 0,95 hehtaaria. Alueen halki pohjoiseen kulkee yksityistie. Tien itäpuolella on kuivaa kallioista mäntykangasta, jonka kenttäkerros koostuu poronjäkäliköstä, puolukasta (valtalaji), mustikasta, kanervasta. Kookkaiden mäntyjen lisäksi alueella on niukasti pienehköjä kuusia ja, katajaa ja rauduskoivuja. Muu kenttäkerroksen kasvillisuus oli niukkaa. Harvalukuisista kasveista mainittakoon isolla kivellä kasvavat kalliokielot, tammentaimet ja kämmeköihin kuuluva yövilkka. Yleisetkin kasvilajit kasvoivat lähinnä yksittäisinä, mutta yhdessä kuusikonotkossa kasvoi melko runsaasti sananjalkaa. Osa-alueen kasvilajimäärä oli 103.

Osa alueesta oli kapea kaistale tien länsipuolella. Se oli puolestaan kuusivaltainen alue, jonka kenttäkerros oli niukkaa runsastuen tosin pohjoiseen päin (mustikka-metsäkorte). Tien vieressä olevan kapean varastorakennuksen takana olevalla kalliolla oli jälleen harvaa mäntyvaltaista aluetta, jossa oli palleroporonjäkälän ja harmaaporonjäkälän sekä islanninjäkälän lisäksi puolukkaa, mustikkaa, kanervaa ja ahosuolaheinää. Niukasti alueelle ulottuu myös suomenröyhytattaren kasvusto varastorakennuksen liepeillä. Tämä istutusperäinen risteymlaji luetaan nykyisin haitallisiin vieraslajeihin. Samassa yhteydessä kasvoi muitakin koristeperäisiä lajeja, mutta jäivät osa-alueelle D.

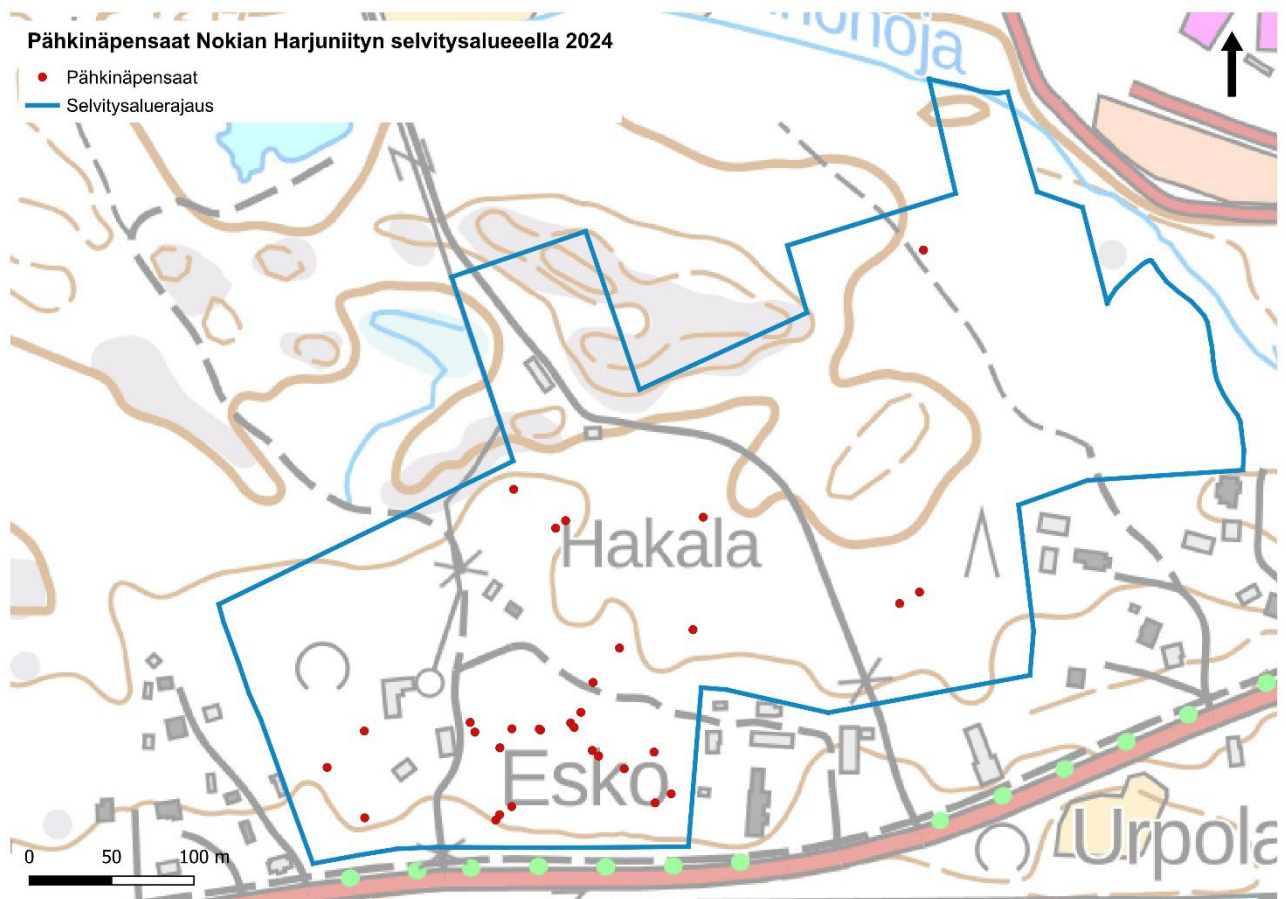
Kartta 4. Haaparyhmiä oli runsaimmillaan osa-alueella D. Kartassa ei ole huomioitu haavan taimia eikä pienikokoisia haapoja.

3.4. Osa-alue D

Osa-alue D oli 3,3 hehtaarin laajuinen metsäinen alue, johon liittyi hieman pihapiiriä ja rakennuksia. Pihojen kasvillisuutta ei kuitenkaan tarkistettu kuin reunoilta. Alueen eteläosa oli risukkoista, paikoin vaikeakulkuista sekapuustoista metsää, pääasiassa lehtipuuvallista (koivu, raita). Vähemmistönä kuusia ja jokunen mänty. Muutamia suuria haapoja kasvoi myös alueella, samoin pieniä vaahteroita. Pähkinää oli yksi iso puumainen pensas, mutta sen lisäksi lukuisia pikkutaimia. Tammentaimia oli yksittäin, kaikki pieniä. Kenttäkerros oli aukkoista, kulttuurikasvisekoitteista. Lounaispäässä oli autio pihapiiri, jossa oli joitakin koristejäanteitä (suomenröyhytatar, komealupiini) ja niittykasveja. Valtakasvina oli erityisesti vuohenputki. Osa-alueen kasvilajimäärä oli 127, toiseksi suurin koko selvitysalueella. Alueen suurehko vieraslajimäärällä oli tähän vaikutusta. Mainittakoon vielä, että rakennusten liepeillä varoitteli pikkusieppo, vanhojen metsien harvinaisena lajina pidetty pikkulintulaji.

Etelä osasta keskemälle alue muuttui kuusivaltaiseksi, mutta edelleen sekametsäiseksi. Pohjakerroksessa oli runsaasti eri saniaisia (metsänalvejuuri, soreahiirenporras, metsäimarre ja sananjalka). Lajistossa oli lehtomaisia elementtejä, kuten sinivuokko, valkovuokko, taikinamarja, lehtokuusama, mustakonnanmarja jne. Lahoavaa maapuuta (kuusia ja koivuja) oli kohtalaisesti. Mustikkaa oli vähän.

Pohjoisessa lohko rajoittuu kallioalueeseen, jonka tyvellä kasvoi valtoimenaan sananjalkaa ja vadelmikkoa.

Kartta 5. Pähkinäpensaon esiintyminen selvitysalueella.

Kuva 4. Pähkinäpensaan taimi osa-alueen D koivikossa.

Kuva 5. Pähkinäpensas oli erityisen runsas osa-alueella E, mutta toki yksittäin sitä löytyi muualtakin selvitysalueelta, osa-alueetta C lukuun ottamatta.

Kuva 6. *Komea haapa osa-alueella D.*

Kuva 7. Osa-alueen D koivikon keskelle on juurensa ulottanut maaperään komea mäntykin.

Alueen kaakkoiskulmassa oli niittymäinen alue, jossa ei ollut rakennuksia – ehkä oli joskus ollut. Siinä kasvoi paljon kulttuurikasveja sekä koristejäänteitä (koristekanukka, terttuselja, jättipalsami, karhunköynnös). Erikoisimpana kasvina kasvoi pieni määrä alkuperäisenä lehtokasvina pidettyä lehtopalsamia. Niittymäisen alueen länsipuolella oli laajahko puhdas koivikko.

3.5. Osa-alue E

Osa-alue E oli 1,5 hehtaarin laajuinen metsäinen alue. Lohko oli pienialainen lehtomainen metsä, jossa oli voimakasta kulttuurivaikutusta. Lohkolla kasvoi mm. sinivuokkoa, valko-
vuokkoa ja jänönsalaattia poikkeavan runsaasti. Lisänä kasvoi koiranheittä ja tesmaa.

Merkittävin luonnon yksityiskohta oli alueella kasvavat pähkinäpensaat. Siellä kasvoi pähkinäpensasta melko runsaasti, kymmenkunta isoa, monirunkoistakin pensasta ja myös pikku taimia. Osa isoista pähkinäpensasta oli vuosia sitten katkottu tyvestään ja ne olivat vesoneet. Pähkinäpensaaseen runsaus tällä alueella ei kuitenkaan mielestäni ylety luonnon-
suojelulain (16 §, 6 momentti, ks. sivu 5) määritelmään pähkinäpensaslehdosta, vaan oli enemmänkin lehtisekametsästä risukkoista lehtoa. Pähkinäpensaiden läsnäolo on kuitenkin syytä huomioida alueen maankäytössä.

Länsipuolen entisistä asumapaikoista oli alueelle levinnyt koristekarkulaisia, kuten terttu-
seljaa, karhunköynnöstä, komealupiinia, ukonkelloa, vuohenkelloa ja suomenröyhytatarta. Muuten alueen kasvillisuus oli hyvin samankaltaista kuin muilla lehtipuuta kasvavilla lohkoilla lukuun ottamatta kangasmetsien kasvillisuutta. Osa-alueen lajimäärä oli kaikkein suurin 148, osittain tähän vaikuttaa myös suurehko viljelyjäänteiden lajimäärä, mutta alue oli pienestä koostaan myös rehevää ja osin lehtomaista lehtisekametsää.

Kuva 8. Risukkoinen ja lahoppuustoinen maasto osa-alueella E kasvatti myös lahottajasieniä, kuten kuvan koivunkantosieniä.

3.6. Osa-alue F

Osa-alueen F pinta-ala on 2,2 hehtaaria. Lohkon eteläosassa oli muutamia rakennuksia ja pihapiirejä. Eteläosan metsä pensaikkoista ja risukkoista lehtoa, paikoin vaikeakulkuista, iso kumpumainen muodostuma, jonka päällä raitaa ja koivua. Lehtomaista sekametsää (leppää, haapaa, koivua, pajukkoa), käenkaali-saniaislehtoa, joukossa melko runsaana jä-nönsalaattia. Itäpuolella pieni niittymäinen alue, jota oli niitetty. Niityn pohjoispuolella tiheä sananjalkapöheikkö. Lohkolla oli myös koristekasvivaikutusta, mm. suikeroalpi, kelta-peippi, karhunköynnös kasvoivat täällä, erityisesti keltapeippiä yhtenäisenä pienialaisena ”mattona”. Myös kotkansiipikasvustot lienevät istutusperäisiä, koska ne kasvoivat pihapiirin välittömässä läheisyydessä.

Puolivälissä maasto muuttui pohjoiseen kuusivaltaiseksi sekametsäksi, jonka itäosassa kasvoi korkeita koivuja. Siellä oli myös niukkavetinen oja, jonka rannat olivat laajan leskenlehtikasvuston valtaamat. Tämä rajautui pohjoisessa karuun kallioalueeseen, jossa kasvoi männyntaimia ja kitukasvuisia katajia. Pohjoisosassa oli myös ojamainen kapea (maksimissaan puoli metriä) vesielementti, jonka vesi oli melko kirkasta ja pohja oli lähdesammalikon (luhtakuirisammal, *Calliargon cordifolium*) kattama. Ojan reunoilla kasvoi myös saniaisia ja leskenlehtiä. Veden kirkkaus ja kasvillisuus viittasivat lähdevaikutukseen. Paikkaa voi pitää arvokkaana metsälain mukaisena kohteena.

Alueen kasvilajimäärä oli 113, jossa oli osa viljelyjäänteitä.

Kuva 9. *Kotkansipiä ilmeisenä koristekasvijäätteenä tai karkulaisena osa-alueella F.*

Kuva 10. Lähdepuro osa-alueen F pohjoisosassa.

Kuva 11. Jänönsalaatti kukkii pienin kullankeltaisin kukin kesä-heinäkuussa. Jänönsalaatin leviäminen 2000-luvulla on ollut hurjaa ja se on levinnyt ehkä voimakkaammin kuin mikään metsäkasvi.

4. Loppusanat

Selvitysalue jaettiin kuuteen osa-alueeseen, joiden kasvisto tutkittiin. Alue on luonnoltaan melko tavanomaista eteläsuomalaista luonnonmetsää, tuoretta kangasta ja kuivaa kangasta sekä risukkoista ja kivikkoista lehtisekametsää, johon eksotiikkaa antoivat erityisesti osa-alueella E kasvaneet pähkinäpensaat, vaikka alue ei aivan pähkinälehdon määritelmää täytäkään. Myös muilta alueilta löytyi yksittäisiä pähkinäpensaun taimia. Vesistöelementtejä alueella ei ollut, joten sellainen lajisto puuttui. Yhteensä alueella tavattiin 203 putkilokasvilajia, mikä on kohtalainen lajimäärä pienehkölle, 14,3 hehtaarin alueelle. Osa lajistosta oli tosin koristekasvikarkulaisia ja viljelyjäänteitä, koska alueella on muutamia pihapiirejä ja asuttuja taloja, osa autioita. Koristejäänteissä oli myös haitallisia vieraslajeja kuten komealupiini, jättipalsami ja suomenröyhytatar.

Osa-alueella F oli mahdollinen metsälain tarkoittama *lähdepuro*.

Kasvilöytöjä ja tärkeä luontokohde Nokian Harjuniityssä 2024

Kartta 6. Muutamia kasvilöytöjä ja arvokas lähdepuro selvitysalueella

Kansikuva: Kuivaa, kallioista mäntykangasta osa-alueella B.

LIITE 1.

Kasvilajiluettelo Nokian Harjuniitty, kesä-elokuu 2024

Kasvilajiluettelo

Nokia, Harjuniitty

Kesä-elokuu 2024

Nro	Suomenkielinen nimi	Tieteellinen nimi	Alue					
			A	B	C	D	E	F
1.	Metsävaahtera	<i>Acer platanoides</i>	x	x	x	x	x	x
2.	Siankärsämö	<i>Achillea millefolium</i>	x	x		x	x	x
3.	Ojakärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>				x	x	x
4.	Mustakonnanmarja	<i>Actaea spicata</i>			x		x	x
5.	Vuohenputki	<i>Aegopodium podagraria</i>	x	x	x	x	x	x
6.	Nurmirölli	<i>Agrostis capillaris</i>	x		x		x	x
7.	Laidunpoimulehti	<i>Alchemilla monticola</i>	x	x	x	x	x	x
8.	Hakamaapoimulehti	<i>Alchemilla subcrenata</i>					x	x
9.	Piennarpoimulehti	<i>Alchemilla vulgaris</i>	x			x	x	x
10.	Harmaaleppä	<i>Alnus incana</i>	x	x	x	x	x	x
11.	Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>					x	x
12.	Isotuomipihlaja	<i>Amelanchier spicata</i>	x	x	x	x	x	x
13.	Valkovuokko	<i>Anemone nemorosa</i>	x	x	x	x	x	x
14.	Karhunputki	<i>Angelica sylvestris</i>		x	x	x	x	x
15.	Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestre</i>	x	x	x	x	x	x
16.	Lehtoakileija	<i>Aquilegia vulgaris</i>				x		
17.	Pölkkyruoho	<i>Arabis glabra</i>				x		
18.	Seittitakiainen	<i>Arctium tomentosum</i>			x			
19.	Puju	<i>Artemisia vulgaris</i>	x	x	x	x	x	x
20.	Soreahiirenporras	<i>Athyrium filix-femina</i>	x	x	x	x	x	x
21.	Rauduskoivu	<i>Betula pendula</i>	x	x	x	x	x	x
22.	Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	x	x	x		x	x
23.	Metsäkastikka	<i>Calamagrostis arundinacea</i>	x	x	x	x	x	x
24.	Korpikastikka	<i>Calamagrostis purpurea</i>	x	x		x	x	
25.	Kanerva	<i>Calluna vulgaris</i>	x	x	x		x	
26.	Rentukka	<i>Caltha palustris</i>	x			x		
27.	Karhunköynnös	<i>Calystegia sepium</i>	x			x	x	x
28.	Harakankello	<i>Campanula patula</i>	x			x	x	x
29.	Kurjenkello	<i>Campanula persicifolia</i>	x			x	x	x
30.	Vuohenkello	<i>Campanula rapunculoides</i>						x
31.	Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>	x			x	x	
32.	Polkusara	<i>Carex brunnescens</i>			x		x	
33.	Harmaasara	<i>Carex canescens</i>	x	x	x			
34.	Sormisara	<i>Carex digitata</i>	x					x

75.	Metsäkurjenpolvi	<i>Geranium sylvaticum</i>	x	x	x	x	x	x
76.	Ojakellukka	<i>Geum rivale</i>	x	x		x	x	x
77.	Kyläkellukka	<i>Geum urbanum</i>	x	x	x	x	x	x
78.	Yövilkka	<i>Goodyera repens</i>		x				
79.	Metsäimarre	<i>Gymnocarpum dryopteris</i>	x	x	x	x	x	x
80.	Sinivuokko	<i>Hepatica nobilis</i>				x	x	x
81.	Illakko	<i>Hesperis matronalis</i>			x			
82.	Hiirenoikeltano	<i>Hieracium cauligera-gr</i>				x	x	
83.	Salokeltano	<i>Hieracium sylvaticum</i>	x	x	x	x	x	
84.	Sarjakeltano	<i>Hieracium umbellatum</i>	x				x	x
85.	Ahokeltano	<i>Hieracium vulgatum</i>	x	x	x	x	x	x
86.	Särmäkuisma	<i>Hypericum maculatum</i>	x			x	x	x
87.	Jättipalsami	<i>Impatiens glandulifera</i>			x			
88.	Lehtopalsami	<i>Impatiens noli-tangere</i>				x		
89.	Siperiankurjenmiekkä	<i>Iris sibirica</i>				x		
90.	Jouhivihvilä	<i>Juchus filiformis</i>			x		x	
91.	Röyhyvihvilä	<i>Juncus effusus</i>					x	
92.	Kotikataja	<i>Juniperus communis</i>	x	x	x	x	x	
93.	Suomenröyhytatar	<i>Koenigia x fennica</i>		x	x	x	x	x
94.	Jänönsalaatti	<i>Lactuca muralis</i>	x	x	x	x	x	x
95.	Keltapeippi	<i>Lamium galeobdolon</i>				x	x	
96.	Linnunkaali	<i>Lapsana communis</i>			x		x	x
97.	Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>	x			x	x	x
98.	Syysmaitiainen	<i>Leontodon autumnalis</i>	x	x		x	x	
99.	Päivänkakkara	<i>Leucanthemum vulgare</i>			x	x	x	x
100.	Ruskolilja	<i>Lilium bulbiferum</i>				x		
101.	Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>	x		x	x	x	
102.	Vanamo	<i>Linnaea borealis</i>	x	x		x		
103.	Rusokuusama	<i>Lonicera tatarica</i>				x		
104.	Komealupiini	<i>Lupinus polyphyllus</i>	x		x	x	x	x
105.	Nurmipiippo	<i>Luzula multiflora</i>					x	
106.	Kevätpiippo	<i>Luzula pilosa</i>	x	x	x	x	x	x
107.	Palavarakkaus	<i>Lychnis chalcidonica</i>				x		
108.	Suikeroalpi	<i>Lysimachia nummularia</i>	x		x	x	x	
109.	Tarha-alpi	<i>Lysimachia punctata</i>	x			x		
110.	Ranta-alpi	<i>Lysimachia vulgaris</i>	x				x	
111.	Oravanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>	x	x	x	x	x	x
112.	Myskimalva	<i>Malva moschata</i>			x			
113.	Kotkansiipi	<i>Matteuccia struthiopteris</i>	x			x		
114.	Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratense</i>	x	x	x		x	

115.	Metsämaitikka	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	x	x	x		x	
116.	Puna-ailakki	<i>Melandrium rubrum</i>				x		
117.	Nuokkuhelmikkä	<i>Melica nutans</i>	x				x	x x
118.	Tesma	<i>Milium effusum</i>						x
119.	Hietalemmikki	<i>Myosotis stricta</i>						x
120.	Puistolemmikki	<i>Myosotis sylvatica</i>						x
121.	Kevättaskuruoho	<i>Noccaea caerulescens</i>			x		x	x
122.	Nuokkotalvikki	<i>Orthilia secunda</i>	x				x	
123.	Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>	x	x	x	x	x	x
124.	Sudenmarja	<i>Paris quadrifolia</i>	x					x
125.	Korpi-imarre	<i>Phegopteris connectilis</i>	x		x	x		
126.	Timotei	<i>Phleum pratense</i>			x	x		x x
127.	Metsäkuusi	<i>Picea abies</i>	x	x	x	x	x	x
128.	Huopakeltano	<i>Pilosella officinarum</i>						x
129.	Metsämänty	<i>Pinus sylvestris</i>	x	x	x	x	x	x
130.	Piharatamo	<i>Plantago major</i>	x	x	x	x	x	x
131.	Pohjannurmikka	<i>Poa alpigena</i>			x			
132.	Lehtonurmikka	<i>Poa nemoralis</i>				x		x x
133.	Niittynurmikka	<i>Poa pratensis</i>	x	x	x	x	x	x
134.	Kalliokielo	<i>Polygonatum officinale</i>			x			
135.	Kallioimarre	<i>Polypodium vulgare</i>				x		x x
136.	Haapa	<i>Populus tremula</i>	x	x	x	x	x	x
137.	Hopeahanhikki	<i>Potentilla argentea</i>			x		x	
138.	Rätvänä	<i>Potentilla erecta</i>	x	x	x	x	x	x
139.	Saksanhanhikki	<i>Potentilla thuringiaca</i>					x	
140.	Niittyhumala	<i>Prunella vulgaris</i>			x	x		x x
141.	Lehtotuomi	<i>Prunus padus</i>	x	x	x	x	x	
142.	Sananjalka	<i>Pteridium aquilinum</i>	x	x	x	x	x	x
143.	Isotalvikki	<i>Pyrola media</i>						x
144.	Kellotalvikki	<i>Pyrola media</i>	x					
145.	Pikkotalvikki	<i>Pyrola minor</i>						x
146.	Metsätammi	<i>Quercus robur</i>	x	x	x	x	x	x
147.	Niittyleinikki	<i>Ranunculus acris</i>	x	x	x	x	x	x
148.	Kevätleinikki	<i>Ranunculus auricomus-gr</i>						x x
149.	Rönsyleinikki	<i>Ranunculus repens</i>	x	x	x	x	x	x
150.	Korpipaatsama	<i>Rhamnus frangula</i>						x x
151.	Taikinamarja	<i>Ribes alpinum</i>	x		x	x	x	
152.	Mustaherukka	<i>Ribes nigrum</i>	x			x	x	
153.	Punaherukka	<i>Ribes rubrum</i>	x		x		x	x
154.	Kurtturuusu	<i>Rosa rugosa-hybr</i>					x	

155.	Vadelma	<i>Rubus idaeus</i>	x	x	x	x	x	x
156.	Lillukka	<i>Rubus saxatilis</i>	x	x	x	x	x	x
157.	Niittysolaheinä	<i>Rumex acetosa</i>	x				x	x
158.	Ahosuolaheinä	<i>Rumex acetosella</i>	x	x	x		x	
159.	Poimuhierakka	<i>Rumex crispus</i>		x				x
160.	Hevonhierakka	<i>Rumex longifolium</i>	x			x		
161.	Virpapaju	<i>Salix aurita</i>	x	x	x			
162.	Raita	<i>Salix caprea</i>	x	x	x	x	x	
163.	Halava	<i>Salix pentandra</i>						x
164.	Kiiltopaju	<i>Salix phylicifolia</i>	x	x	x	x	x	x
165.	Terttuselja	<i>Sambucus racemosa</i>	x	x	x	x	x	x
166.	Syyläjuuri	<i>Scrophularia nodosa</i>			x		x	x
167.	Pelto villakko	<i>Senecio vulgaris</i>						x
168.	Kultapiisku	<i>Solidago virgaurea</i>	x	x	x	x	x	x
169.	Kotipihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>	x	x	x	x	x	x
170.	Punasolmukki	<i>Spergularia rubra</i>				x		
171.	Riidenlieko	<i>Spinulum annotinum</i>						x
172.	Keijuangervo	<i>Spiraea japonica gr.</i>				x		
173.	Heinätähitimö	<i>Stellaria graminea</i>		x		x	x	x
174.	Metsätähitimö	<i>Stellaria longifolia</i>	x					
175.	Pihatähitimö	<i>Stellatia media</i>						x
176.	Ruotsinraunioyrtti	<i>Symphytum x uplandicum</i>				x	x	
177.	Pihasyreeni	<i>Syringa vulgaris</i>				x		x
178.	Pietaryrtti	<i>Tanacetum vulgare</i>	x	x	x	x	x	x
179.	Voikukka	<i>Taraxacum officinale</i>	x	x	x	x	x	x
180.	Metsälehmus	<i>Tilia cordata</i>						x
181.	Pukinparta	<i>Tragopogon pratensis</i>						x
182.	Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>	x	x	x	x	x	x
183.	Alsikeapila	<i>Trifolium hybridum</i>		x		x		
184.	Metsäapila	<i>Trifolium medium</i>	x	x		x	x	x
185.	Puna-apila	<i>Trifolium pratense</i>	x	x				x
186.	Valkoapila	<i>Trifolium repens</i>	x	x	x	x	x	
187.	Saunakukka	<i>Tripleurospernum inodorum</i>	x		x	x	x	
188.	Leskenlehti	<i>Tussilago farfara</i>	x	x	x	x	x	
189.	Isonokkonen	<i>Urtica dioica</i>	x	x		x		x
190.	Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>	x	x	x	x	x	x
191.	Puolukka	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	x	x	x	x	x	
192.	Rohtovirmajuuri	<i>Valeriana officinalis</i>						x
193.	Lehtovirmajuuri	<i>Valeriana sambucifolia</i>						x
194.	Peltolemmikki	<i>Veronica arvensis</i>			x	x		

195.	Nurmitädyke	<i>Veronica chamaedrys</i>	x	x		x	x	x
196.	Rohtotädyke	<i>Veronica officinalis</i>	x	x	x	x	x	x
197.	Koiranheisi	<i>Viburnum opulus</i>					x	x
198.	Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	x	x	x	x	x	x
199.	Aitovirna	<i>Vicia sepium</i>				x	x	x
200.	Aho-orvokki	<i>Viola montana</i>					x	
201.	Suo-orvokki	<i>Viola palustris</i>			x			
202.	Metsäorvokki	<i>Viola riviniana</i>	x	x	x	x	x	x
203.	Mäkitervakko	<i>Viscaria vulgaris</i>		x			x	

